

Klic TRIGLAVA

Leto III.

20. junija 1950.

Štev. 47.

KRI, KRITIKA

KRIVICA, KRIMINAL

Pisca so opogumili članki v "SLOVENIJI", kateri je uvodno besedo napisal dr. Krek. List, ki izhaja v okrilju mogočne "AMERIŠKE DOMOVINE", se je sicer ne baš laskavo obregnil ob naš "listič", vendar pa prihaja počasi na stališče, ki ga ta listič zagovarja že od vsega početka.

+ + + +

"Vlada je zanič. Plače so zanič. Hrana je zanič. Vreme je zanič. Vojska je zanič." Tako Anglež, okrašeno s kletvicami. Pa ga vprašaj: "Zakaj pa si potem še tukaj, če je vse zanič?" "He, drugje pa niti povedati ne bi smel, s čem nisem zadovoljen!" Res, v demokracijah ti v splošnem ne zamerijo, če poveš, s čim nisi zadovoljen.

Konservativna opozicija v Angliji ostro napada "zapravljivo" in "nesposobno" laburistično vlado in jo s čestimi glasovanji v zbornici spravljaja v zadrego. Vladna večina je namreč tako majhna, da hodijo celo bolni poslanci k glasovanjem, da ne bi vlada pogorela. Vendar je vlada zavrnila predlog, naj bi izglasovali opoziciji oster ukor, češ da s svojim nerganjem zavira redno delo. Kajti kritika je dolžnost opozicije, so rekli. - Ameriški senator McCarthy je pod zaščito poslanske nedotakljivosti grdo napadel zunanje ministerstvo Združenih držav, češ, da v njem mrgoliko munistov. Predsednik Truman ga je označil za saboterja.

V dveh velikih demokracijah je torej en kritik saboter, drugi pa izpolnjuje svojo dolžnost. In oba prizadeta gospoda, Truman in Attlee, sta velika demokrata. Nedvomno je velika razlika v kritiki sami. Ameriški senator, ki mu nihče ne more zapreti ust, divje obrekuje, končno pa bo sam ostal umazan. Churchillova opozicija tudi ne lenari, toda ko zabavlja, mudi obenem pameten nadomestek sedanji vladi.

Že toliko smo brali o kritiki. Tudi našemu listu so očitali predolg jezik in pisec je bil deležen enake usode. Prav dobro bi zato bilo, da razčistimo zadevo in tako postavimo enega trdnih temeljev skupnega slovenskega razumevanja.

Sloga in enotnost je dragocena zgradba, ki jo ne bomo postavljali na pesek. Ne bomo jo dosegli s samim jadikovanjem in lepimi pozivi. Niti enkrat še nismo slišali, da ne bi bila potrebna, pač pa mnogokrat, da je nujna. Zakaj naj torej izostane?

Naj k njej pomagajo tudi te vrstice. Postavijo naj temelj našega zadržanja do kritike.

V slabem spominu so mi še preklarije med našimi predvojnimi časopisi, kjer je bil nasprotnik vse najslabše in najgrše in bi pomenilo izgubo i-

gre, če bi mu le malo dal prav. Pomenilo je užitek posebne vrste, če si nasprotniku skočil v lase za vsako stvar, ki jo je zinil. Še več. Na dan so se vlekli stvari, ki s politiko niso imele nobene zveze, nizke, umazane zadeve, od katerih so bili končno vsi umazani. Končalo se je vse skupaj v revoluciji in porazu.

Ali pa ni bila to že umazanija in ne kritika? Ali je res kritika satanova setev, ali samo škodi? Ali pa je dolžnost in pravica demokracije? Ali ni samo godrnjanje in neplodno zabavljanje? Ali so res "kritika, kri, krivica, kriminal in druge take komu sorodne," grozne besede, kot se je pošalil Stritar pred skoraj 100 leti?

Premislimo brez zlobe. S prepričanjem moramo reči, da je kritika potrebna. Nihče ni popoln, niti nezmotljiv. Nihče, ne vodeči, ne kdo drugi. Če pa nihče ne bo nič rekel, morajo vladajoči misliti, da je vse prav. Mi-mogrede se spremene v domišljavce, razrastejo v trmoglavce in samovoljne-že ter izrode v pristne nasilneže. Prav povsod velja to, v malem in velikem, v osebnem in političnem življenju. In v politiki pridemo v diktaturo. To smo že sami poskusili in vemo, kako nihče ne sme nič reči, ker je precej označen za reakcijo, izdajalca, zločinca in razdiralca.

Če pa bomo vzdignili glas tudi pri malih napakah, se bo "oblast" bala tudi teh, še mnogo bolj pa večjih. In bo šlo naprej kar najbolje mogoče.

To je lepa stran te zadeve. Druga stran pa pomeni odgovornost na obe plati. Izogniti se menda hočemo starim napakam in posneti iz demokracije najboljše smetano.

Kritika mora biti splošno sprejeta kot potreba in celo dolžnost. Zato jo oni, ki jih zadene, ne smejo vzeti za nepotrebno nadlogo, drugi pa kot nagajanje za kratek čas. Če je še tako neprijetna, ne sme priti na misel, da bi jo poskušali udušiti, ampak poskrbimo da bo vse prav in ji tako zmanjka osnove. Zato kritika spet ne sme biti črno brezupno godrnjanje. Niti ne sme biti nekoristno bedasto zabavljanje, prizadeti pa naj jo nikar ne prikazuje javnosti kot hudobno oviranje. Kritika mora imeti osnovo, šele potem je poštena kritika.

To pravično kritiko težko odpraviš s skomigom ramen ali s praznimi besedami. Taki kritiki bodo ljudje prisluhnili. V zreli družbi je kritika razumljiva. Le otroci bi verjeli, da je v resnici vse tako lepo kot v pravljicah. Res, včasih tudi odrasli slede propagandi, toda tega se moramo bati. Zdrava pamet pravi, da je naravno in dobro, če kdo pove, kar ni prav. Če kritika ni kot bi morala biti, je obramba lahka, kajti pametni ljudje se bodo obrnili proti potvorbi. Dobri kritiki pa je težko odgovarjati. Sam se obsodi, kdor bi jo skušal odpraviti z omalovaževanjem, blatenjem nasprotnikov in podobnimi zadevami. Pošteni in pametni družbi bo namreč gnušna tako nizka kritika kot nizka obramba.

Če torej beremo, da še tako dobronamerna kritika lahko samo škodi, mora dotičnik imeti zelo slabo mnenje o pameti in zrelosti Slovencev. Potem je zadnji čas, da jih začne vzgajati in učiti, ali pa da se sam vzgoji v boljšega demokrata.

Najboljše je brez zamere poslušati kritiko, ki točno pokaže, kaj je narobe in pove, kako bi bilo boljše. Le tako bomo napredovali. Slovencev nas je res tako malo, da ne smemo zametavati pametnega nasveta, od kogar koli že pride.

POSLANICA SRBOM, HRVATOM IN SLOVENCEM

- Od našega dopisnika

London, kocem maja.- Te dni je bila objavljena "Poruka jugoslovenskoj emigraciji - Srbima, Hrvatima i Slovencima". Poslanico so podpisali v imenu Jugosl.narodnega odbora gg.Slobodan Jovanović, Jov.Banjanin, Miloš Bobič, Bečir Djonlagić, dr.Milan Gavrilović, Bogoljub Jevtič, Radoje Knežević, Krsta Miletić, Včeslav Vilder; podpisali so jo pa tudi člani centralnega odbora narodnega demokratskega odpora v domovini med vojno, gg.dr.Vladimir Belajčić, Adam Pribičević in dr.Živko Topalović. Zdi se mi, da je to prvi slučaj v emigraciji, da je neka poslanica podpisana od predvojnih političnih leaderjev obenem z zastopniki odporniškega gibanja med vojno.

Sama poslanica ugotavlja razvoj dogodkov v svetu po končani zadnji vojni, opozarja na razcep med Vzhodom in Zapadom, na spor med Titom in Moskvo in omenja namere Sovjetov, da likvidirajo Jugoslavijo kot centralni problem Podonavja in Balkana, da bi si nato mogli podvreči razbite dele. Proti sovjetskim nameram smo čuli Trumanovo opozorilo, da bo napad na Jugoslavijo smatran kot napad na katerokoli članico Združenih narodov. Poslanica končno ugotavlja zgodovinsko odločenost Združenih držav, Vel.Britanije in Francije, da podpirajo Jugoslavijo kot celoto, ki more biti barijera proti vsem agresijam na Balkan.

Ko poslanica obravnava notranje predvojne probleme, zaključuje, da dejstvo, da je bilo v predvojni Jugoslaviji toliko nerešenih vprašanj, ni nekaj izrednega, saj se veliki revolucionarni ideali, kakršen je brez dvoma bila ideja Jugoslavije, ne morejo ostvariti v kratkih 20 letih in v isti generaciji. Drugi veliki narodi so imeli za slične naloge na razpologo stoletja in uspeli so šele, ko so preživeli celo vrsto pretresov in notranjih sporov.

Slednjič se spomenica spet zaustavi prisedanjosti, omeni utrjevanje demokratičnih postojank v svetu, podpiranje Titovega upora proti Moskvi ter končno zahteva od nas beguncev, da stvarno dojamemo tragično situacijo jugoslovanskih narodov.

Ko zapad stremi za demokratizacijo vsega sveta, je tudi za nas zadnji čas, da po vseh izkušnjah od 1918 leta najdemo osnovo za skupno življenje v Jugoslaviji - samo v polni svobodi. Če tega ne zmoremo in se ne znamo sporazumeti, če ne znamo ohraniti državno skupnost, ki smo jo imeli in ki danes obstoja, s kakšno pravico more vsak zase zahtevati, da bi bil včlanjen v Združeno Evropo ali kamorkoli drugam? Nasprotno: iz baze Jugoslavije moremo uspešno težiti za vse boljšimi odnošaji s sosedi, za širšimi skupnostmi, v prvi vrsti na Balkanu.

Nemi narod v domovini mora najti oporo v emigraciji, čije stališče mora biti čim bolj istovetno s stremljenji naroda doma. To zahteva ustanovitev široko organiziranega državnega predstavništva v svobodnem svetu s priznano avtoriteto, sposobnega in odgovornega za vodstvo borbe pred tujo javnostjo.

Poslanica nato ugotavlja:

"Demokratična opozicija komunistični diktaturi v Jugoslaviji ne zahteva niti ne želi enostaven povratek na predvojni politični, gospodarski in družabni red v naši domovini. Ona hoče razvoj in izpopolnitev političnih in socialnih ustanov v pravcu sodobnih teženj v soglasju s svobodno izraženo voljo narodove večine."

Pri zbiranju emigracije in organiziranju državnega predstavništva naj bi nam služila naslednja načela:

1. Odpor naroda doma in napor svobodne emigracije morata biti organizirano vzporejena v borbi proti komunizmu in za vzpostavitev svobode, socialne pravice in demokracije.

2. Borbo proti komunizmu je treba voditi na načelih sodobne demokracije. Ista načela nas morajo voditi pri bodočem urejevanju države.

3. Svobodna Jugoslavija, ki je bila in je zgodovinska stvarnost in mednarodna potreba, je gotovo najmočnejše jamstvo za svobodo in napredek tako srbskega kot hrvatskega in slovenskega naroda.

4. Jugoslavija bodi organizirana na demokratični in federativni osnovi z osrednjim Narodnim predstavništvom in skupno vlado za vsedržavne posle.

Posebne narodne in državne zadeve federalnih edinic ostanejo v polni kompetenci posameznih federalnih vlad in federalnih narodnih skupščin.

5. Končna beseda o ureditvi osvobojene Jugoslavije gre suvereni Ustavodajni skupščini, izbrani z občo, tajno in enako pravico glasovanja.

Odločitev Konstituyente mora stvarno odgovarjati svobodni volji narodnih predstavnikov večine Srbov, večine Hrvatov in večine Slovencev.

+ + + +

To je kratka vsebina poslanice. Zdi se mi, da je močan korak naprej. Srbski politiki so povedali, kaj mislijo. Prihaja čas, da slišimo jasno besedo tudi od dr. Mačka in dr. Kreka; obenem pa, da vidimo, v čem se bistveno razlikujeta obe srbski garnituri - ta v Londonu in ona v Združenih državah zbrana okoli Srbskega centralnega narodnega odbora.

Šele, ko bodo vsi ti spregovorili, bomo mogli oceniti situacijo in predvideti korake za naprej. Imam vtis, da so londonski gospodje močno revidirali svoje dosedanje poglede. Ni več govora o enem jugoslovanskem narodu; poslanica izrečno omenja, da ni povratka na staro. Nihče se več ne sklicuje na neke predvojne legitimacije - med včeraj in danes stoji revolucija! V poslanici se ne omenja niti z besedo monarhija kot nekdanji izključni pogoj skupne države. Vso notranjo ureditev, vse probleme, ki jih je danes brez dvoma težavno konkretizirati v zaključnih rešitvah - prepušča poslanica konstituenti, kjer ne bo več preglasovanja enega naroda nad drugim. Ustava bo sprejeta z večino srbskih, večino hrvatskih in večino slovenskih predstavnikov.

Poslanica ne omenja srbsko-hrvatske razmejitve. Prepušča jo seveda konstituenti. Praktično se zdi takšno stališče edino modro: kdo si upa danes po vsej preteklosti jemati nase tolikšno odgovornost, da bi definitivno sklepal, in da bi nasprotna stran smela in mogla prevzeti odločitev kot pravno obvezo?

Naš dopisnik je razpravljal o sami poslanici z enim od podpisnikov "Poruke", članom Jugosl. narodnega odbora. Značilna je njegova kratka izjava: "Prvič se v tej poslanici poglobljamo vase; prvič ne krivimo druge ampak odkrivamo tisto, kar manjka nam samim!"

Kaj bomo rekli Slovenci na to poslanico? Ali naj zahtevamo še več korakov nam ta daje? Bomo mar kljub temu še vedno za vsak slučaj igrali na karto izolacije? Danes, ko vidimo kako se po drugi svetovni vojni postopa z našim življenjem na Koroškem, Goriškem in Tržaškem?

Naš dopisnik je v razgovoru z zgoraj omenjenim gospodom omenil bojazen, da se bo marsikdo skliceval na prelomljeni krfski in ženevski sporazum in da spet ne bo verjel v iskrenost v tej poslanici zapisanih besed. Odgovor je bil značilen: "Kdo naj izvršitev garantira? Vaša moč, Vaša pamet, Vaš karakter -- to so garancije. Kaj mislite, da so današnji Srbi oni isti, kot so bili Srbi iz leta 1918? To je največja napaka v ocenjevanju stvari. Tedaj ste imeli Srbijo z zmagovito in slavno vojsko, imeli ste ju naškega kralja, plejado politikov in državnikov. Vsi so imeli veliki moralni kredit v svetu. A danes? Ne morejo Srbi prevarati, ampak vsi bomo sebe varali in sebe lagali.-- Poglobite se v celotno problematiko, pa boste spoznali, da morete biti Slovenci, najboljši med nami, vsled male politike malih ljudi, eliminirani od sedanjih dogodkov. Vi, Slovenci, bi mogli najbolj upravičeno zakričati Srbom in Hrvatom; nehajte vendar, kaj hočete poleg sebe upropastiti tudi nas?! Ne boste, ne damo se -- mi, zdravi, Vam moramo pomagati, da ozdravite!..."

Emigracija bi gotovo bila vesela, če bi slednjič čula jasno in moško besedo jugoslovanskih političnih prvakov. London je spregovoril, naj spregovore še drugi!

-----00000000000-----

MALO SVETLOBE PO DOLGIH MESECIH LJUBIMKANJA

Odkar se je Tito sprl z Moskvo, smo v angleškem časopisju imeli ponovno priliko brati slavospeve Titu in njegovemu "nacionalnemu komunizmu". Vmes je izšla še famozna Macleanova knjiga "Priblizovanja Vzhodu". Vse je bilo v znamenju favoriziranja Tita in njegova diktatura je bila ponovno nekaka "razumljiva pojava v predelu Evrope, kjer sploh nikdar demokracije niso poznali". V marsičem je ta kampanja za Tita še vedno v teku.

Pred kratkim pa je popularni "SUNDAY EXPRESS" prekinil to tradicijo z objavo poročila g. Johna Godley-a v svoji številki 28. maja pod naslovom "CRAZY-CASH LANDS OF EUROPE". G. Godley je s skupino Angležev in Američev prepotoval v avtomobilu Francijo, Italijo, Jugoslavijo, Grčijo in Turčijo. V potopisu omenja, kako je v Grčiji postal milijonar z zamenjavo £ 25 v grški denar. Dobil je več kot milijon drahem -- 174 drahem za en penny!

V Jugoslaviji je zamenjal funte v dinarje po tečaju £ 1 = 140 Din. Toda, pravi g. Godley, ker je izven Beograda proti jugu zelo težko najti kako trgovino, ni mogel potrošiti svojih 3.000 Din. V Skoplju je par slabih hlač stal £ 25, par slabih čevljev £ 20, piščanec £ 2 10s. in jajca 1s 6d po komadu. Vse je strogo racionirano. Benzin stane 6 šilingov galona. Nemogoče si je kupiti kosilo za manj kot £ 1.

In ko je bil g. Godley že blizu grške meje, je še vedno imel 1.500 Din v žepu. Ako bi jih prenesel v Grčijo, bi bili brez vrednosti. Pridobil je zato nekega kmeta, da mu je zaklal piščanca in prodal jajca. Pa kljub temu mu je še vedno ostalo 600 Din, s katerimi si je poprerodu jugoslovansko-grške meje prižgal pipo.

Na potovanju se je anglo-ameriška družba počutila zelo slabo. Spali so v šatorih in kuhali sami.

Jugoslavijo -- 800 milj -- so prepotovali v enem tednu. Kljub temu, da se je maršal Tito bahal, da bo med Zagrebom in Beogradom zgradil autostrado, ki se bo kosala z Mussolinijevimi in Hitlerjevimi avtocestami, so se po poročilu omenjenega Angleža vozili okrog 200 milj po "najobupnejšem

zemeljskem površju Evrope". Cesta je kot kravji kolovoz in so rabili 20 ur, da so jo zmagali.

Med vožnjo so opazovali kmete, ki so jih "ledeno-mrzlo" pozdravljali, ker so menili, da imajo pred seboj komunistične funkcionarje, kajti samo ti se vozijo v avtomobilih. Ko pa so jim povedali, kdo so, so bili izredno prijateljski. Kmetje so lačni in hodijo okrog v capah, toda kjerkoli so se pojavili Angloamerikanci, so bili ljudje ljubeznjivi in gostoljubni.

Edina oseba, ki je bila za Tita in ki so jo zapadni potniki srečali na vsem svojem potovanju v Jugoslaviji, je bil mladi šofer tovornega avtomobila Stevan Savić, ki dela osem ur na dan, šest dni v tednu in dobi £ 25 plače na mesec. Toda £ 25 v Jugoslaviji pomeni manj kot £ 3 na teden v Angliji, pravi g.Godley.

Ta človek je bil torej edini, ki je izgledal zadovoljen. Vsi ostali, ki so jih Angloamerikanci srečali, so hrepeneli po osvoboditvi izpod komunizma.

Nek kmet je potožil, da plačujejo državi desetino tega, kar pridelajo. G.Godley pa je dejal: "A vendar je Tito ujedinil državo!" /običajen angleški izgovor za podpiranje Tita - op.ur.KT/

Kmet pa je odvrnil: "Da, ujedinil jo je potom lakote!"

Na koncu poročila g.Godley pravi, da krščanstvo cvete kljub komunizmu - zlasti na severu, kjer je nešteto znamenj križa ob potu in kjer ho dijo cele vasi v cerkev.

Ko so zapadni potniki prekoračili jugoslovansko-grško mejo, so našli na pravi simbol svobode - na pomaranče po tri penije komad...

-----000000000-----

ITALIJANSKO VOJNO SODIŠČE V LJUBLJANI

je imelo med okupacijo posla s 8.757 razpravami proti 13.186 obtoženecem. Od teh jih je bilo 83 obsojenih na smrt, 412 na do smrtne ječe, vsi ostali pa na ječo od 30 let in manj, skupaj na 25.000 let. Na strelišču ob Dolenjski cesti so Italijani ustrelili 21, v gramozni jami 87, v Ciril-Metodovi ulici pa 24 talcev.

"MESEC GOZDARSTVA"

Maja meseca so imeli v Sloveniji namesto šmarnic "mesec gozdarstva". Na tisoče deklet in fantov je bilo poslanih v delovne brigade v gozdove Kočevskega Roga, Ribnice, Pohorja, pod Uršjo goro in druge. Vsaka delovna skupina je imela svoj delovni plan za 23 delovnih dni. Tita, ki ga je izpolnila preje, je preje odšla domov. S tem namenom so si skupine tudi napovedale tekmovanje.

POKOJNI

11.aprila je umrl univ.prof.dr.FRANCE KIDRIČ, 7.maja pa v Beogradu patriarh srbske pravoslavne cerkve Gavrilo, ki se je iz emigracije vrnil v Titovino. Tito je poslal pravoslavnemu sinodu svoje sozlagje.

GOSTOVANJE

Ljubljanska Opera gostuje v Celovcu z domačo opero "Ero z onoga sveta". Naslovne vloge pojata Gostič in Hejbalova. Hejbalova je sedaj člani ca.beogradske opere.

FINŽGAR V ROCHDALU

Na binkoštno nedeljo smo šli Slovenci iz Lancashira in sosednih pokrajin gledat Finžgarjevega "Divjega lovca" v Rochdale. Prišlo je tudi nekaj rojakov iz Londona in njegove okolice. Igro so nam pripravili člani in prijatelji Pevskega zbora v Rochdalu.

Če upoštevamo, da so igrali razen dveh, treh izjem sami začetniki na odru in da so se vadili samo mesec dni, da so za vaje žrtvovali razmeroma ves prosti čas, ker ob delavnikih vsi brez izjeme delajo v rudnikih in tovarnah, - potem gre zares vse priznanje tem požrtvovalnim igralcem. Razumljivo je, da bi igra mogla biti podana boljše; a upoštevajmo prilike, sredstva, čas in igralske novince. Nekaj vlog pa je bilo podanih prav občuteno in posrečeno. Pa še tole posebnost je imela igra: slišali smo men da prav vsa slovenska narečja - od juga do severa, od zapada do vzhoda. Igralci zares niso mogli zatajiti svojega izvora. Ta značilnost pa je menda možna tudi samo v begunstvu!

Pri gledalcih, med katerimi bi pa moglo biti kar več Slovencev, smo zapazili toplo odobravanje. Igralci sami pa so po igri izrazili željo, da bi drugič ^{bilo} poslušalstvo mirnejše in bolj disciplinirano. Igra namreč doži vi lep uspeh le, če v njej sodelujejo vsi - oni, ki igrajo in tisti, ki jo gledajo. Naj bi bil to nauk za bodoče.

Morda bi kazalo, da nam drugič tudi pevski zbor zapoje kakšno slovensko pesem. To pot smo ubrane pesmi pogrešali. Je pa tudi razumljivo do neke mere: pred igro so bili pevci okupirani v garderobah, po igri pa utrujeni.

Vsa scenarija je bila izvirno domače delo, prav za "Divjega lovca". Bila je okusna in dobra.

Mnogi so prihajali na igro s skrbjo, kako jo bodo igralci zvozili. Na deli so si namreč kot začetniki kar težko nalogo. Pa so nas zares presemetili. Kot begunci in kot Slovenci jim iskreno čestitamo. -k.

DVE JUGOSLOVANSKI MANIFESTACIJI V PARIZU

7. maja se je vršila v pariški Karmeličanski cerkvi slovesna služba božja v počastitev preganjanih katoliških in pravoslavni duhovnikov in ostalih žrtev komunističnega terorja v Jugoslaviji. Cerkvini obred je vodil Mgr. Beaussard, škof in profesor na Katoliškem Institutu v Parizu. Mašo jebral slovenski duhovnik.

19. maja pa so v okviru "Društva prijateljev Jugoslavije" predvajali v veliki dvorani Alliance Francaise dokumentaričen film v barvah o lepotah Jugoslovanskih krajev; še posebej posrečeno je bila prikazana Slovenija. Film je posnela hčerka nekdanjega ameriškega veleposlanika v Beogradu, Miss Bliss Lane. Pokroviteljici prireditve sta bili vdova po maršalu Franchetu d'Espèrey in vdova po znanem šefu svobodne francoske armade generalu Leclercu. Pri predstavi je bil tudi kralj Peter.

Na obeh prireditvah so se zbrali skoraj vsi demokratični Slovenci, Hrvat in Srbi, ki živijo v Parizu in številno francosko občinstvo. Prisotnih je bilo več visokih predstavnikov francoskega javnega življenja, med njimi bivša ministra Louis Marin in Paul Bastid. Svobodoljubni Jugoslovani so tudi to pot lahko ugotovili, da v Franciji niso osamljeni.

IZPREMEMBA V TEHNIKI "KLICA TRIGLAVA"

Kot morejo naši čitatelji ugotoviti, je "Klic Triglava" ponovno razmnožen kot je bil od avgusta 1948 do julija 1949. In takšen bo ostal, dokler ne bo Uprava lista zopet dobila možnost za tisk v tiskarni.

Vzrok izpremembe je v izpremembi pogojev tiskarnarja v Tamworthu, ki je ceno pri eni nakladi povešal za 40%, izgovarjajoč se na povišanje cen tiskarskega materiala in povišanje plač uslužbencev. Ker je bilo Upravi namignjeno, da se tiskar verjetno ne bo dolgo zadovoljil niti s povišanjem 40%, ker meni, da nam ne bo mogoče dobiti druge tiskarne, ki bo voljna staviti v tujem jeziku, v našem primeru v slovenščini, se je Uprava KT odločila, da povišanja cene ne sprejme in raje preide ponovno na razmnoževanje medtem pa skuša natis organizirati drugje. Ako bi se Uprava ne odločila za ta korak, bi nastal premor, ki bi si ga naši čitatelji ne mogli razlagati in bi menili, da je KT prenehal izhajati. Poleg tega se je treba zavedati, da KT zavisi izključno od naročnine in da ni nobenih posebnih fondov, ki bi Upravi omogočali tiskati in razpošiljati list bodisi z izgubo bodisi celo brezplačno.

Prosimo zato vse cenjene naročnike, čitatelje in prijatelje lista, da prednje blagohotno upoštevajo in nam še nadalje izkazujejo svojo dosedajšnjo naklonjenost. Uprava bo hvaležna za vsak ev. nasvet v tem nezaželenem slučaju. Prenos tiskanja iz enega kraja v drug kraj Anglije zahteva tudi premestitev uredniškega in upravniskega osebja, kar pa ni tako enostavno in bo zahtevalo nekaj časa.

S slovenskim pozdravom!

UPRAVA

P O Z O R !

NOVI NASLOV UPRAVE KT

P O Z O R !

Vse dopise naslovljene na Upravo /denarne nakaznice, reklamacije, itd./ dostavljajte odslej na naslov:

"KLIC TRIGLAVA" - Miners Hostel, Green Lane, Nr. Nuneaton, Warwick.

Pri dopisih za uredništvo mora biti na kuverti označba: "KLIC TRIGLAVA"/uredništvu/! Na to še posebej opozarjamo, ker uredništvo ni več v istem kraju kot Uprava!

Vse vrste zdravil pošlje v katerokoli evropsko državo .

EXPRESS RELIEF COMPANY,

52, Penn Road, Holloway, London, N.7.

Izvršujemo tudi naročila na osnovi inozemskih zdravniških receptov!

JUGOSLOVANSKA SEKCIJA ZA ZDRUZENO EVROPO

Radio Pariz je javil, da se je osnovala pri Evropskem Pokretu, ki ga vodi g. Churchill, sekcija za Vzhodno Evropo. Jugoslovanski odsek zastopa dr. SLOBODAN JOVA'NOVIĆ, predsednik Jugosl. nar. odbora v Londonu, ki ima oporo tudi v dr. Mačku in dr. Kreku. Med člani odseka sta tudi dr. ALOJZIJ KUCHAR in dr. KRNJEVIĆ, generalni tajnik Hrvatske Seljačke Stranke.